

[Villemoes.]

Man sætter paa dette Omraade Domstolene ud af Spillet, men jeg gaar, som sagt, ud fra, at dette sker af praktiske Grunde — undertiden er hurtig Handling og Beslutning naturligvis nødvendig.

I § 14 tales om „Bevægelse i den indenlandske Vareomsætning“. Jeg ved ikke rigtig, hvad der menes dermed, men maaske det kan blive nærmere oplyst i Udvalget.

I § 15 finder man det nye, som den højtærede Minister nys ved sin Forelæggelse omtalte for det høje Ting, at nu skal vi vende tilbage til Krigstidsforholdene med Hensyn til, at man kan komme til at afgive Erklæring paa Tro og Love. Den højtærede Minister var saa elskværdig at fortælle det høje Ting, at denne Bestemmelse var foreslaaet af Hensyn til de hæderlige Handelsmænd. Ja, men jeg vover at paastaa, at Indførelsen af Systemet med Erklæringer paa Tro og Love rummer en Fare for, at der kan ske flere Udskejelser, end dersom man ikke havde dette System. Jeg ved udmærket godt, at den solide, hæderlige Købmandsstand ikke bliver ramt deraf, men der er svage Sjæle overalt.

Saa vidt jeg forstaaer, er der her sket en Tilføjelse i det Lovforslag, som 5 Minutter før Mødets Begyndelse var kommet herover, og som jeg ikke har læst, idet jeg nemlig forstaaer det saadan, at Appelretten ogsaa kan komme i Beskæftigelse, hvad det angaar. Det er muligt, jeg tager fejl; det Forslag, der blev fremsat i det høje Folketing, har jeg ikke fulgt saa nøje, at jeg har set, om der er andre Forandringer deri end denne lille Tilføjelse.

Jeg skal ikke gaa meget ind paa den Beretning fra Embedsmændene, der ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsættelse i Folketinget. Jeg erkender, at der er gjort et stort Forarbejde; jeg erkender ogsaa, at der er gjort et stort Arbejde i Folketingets Udvalg til Belysning af Forholdene. Jeg vil dog gerne have Lov til at nævne ganske enkelte Ting.

I Embedsmandsudvalgets Beretning staar der (Tillæg A. Sp. 2577):

„Som allerede anført maa Udvalget anse det for ønskeligt, at de Baand, Valutaordningen lægger paa Erhvervslivet, søges løsnet, i det Omfang Forholdene muliggør dette, og i saa Henseende mener man, at det er rigtigt, saa usikkert som Forholdene i Verden ligger, at gaa frem med nogen Forsigtighed, saaledes at Baandene løsnes gradvis, efterhaanden som man kan konstatere, hvorledes tidligere Lempelser har virket.“

Dette viser dog, at selv vi, der efterhaanden var blevet Pessimister med Hensyn til Haabet om at opnaa Ændringer i denne Lovgivning, endnu kan nære et svagt Haab om, at der er Ønsker om, at Baandene skal løsnes.

Et andet Sted (Tillæg A. Sp. 2569) staar der angaaende Spørgsmaalet om at overføre Varer til andre Lister end dem, man skal søge om Tilladelse til at importere efter, følgende:

„Udskillelse af de paagældende Varer til en særlig Liste af den foreslaaede Karakter vilde derimod ikke føre til det forudsatte Resultat, idet det ikke administrativt-teknisk vilde være muligt at fordele Indførselen af en ikke kvantitativt begrænset Varemængde paa de forskellige Lande under fornødent Hensyn til vore udførselsmæssige Interesser.“

Man siger altsaa her, at administrativt-teknisk er det ugørligt. Maaske vil den højtærede Handelsminister være i Stand til at forklare det høje Ting denne Morsomhed. Er det virkelig muligt, at Ministeriet har rodet os ind i en saadan Suppedas, at det paa visse Omraader viser sig administrativt-teknisk umuligt at komme ud deraf igen? Jeg spørger. Dersom det til Eksempel er et her i den høje Rigsdag i de senere Dage ofte debatteret Spørgsmaal, nemlig om Kul og Koks, den højtærede Ministers Embedsmænd tænker paa, ja, saa forekommer det mig, at man er forkert afmarcheret. Naar der i vore Handelsaftaler træffes Bestemmelse om, at Salgslandene skal levere de aftalte Kvanta og til de normalt gældende Eksportdagspriser, uanset eventuelle Monopoler og Kartelaftaler, saa vil de, der importerer, ikke have større Vanskelighed ved at overholde de handelspolitiske Forpligtelser. Hvordan er det for Resten — nu er den højtærede Udenrigsminister gaaet, men andre maa jo ogsaa vide Besked derom —, er det ikke saaledes i den dansk-engliske Aftale, at vi ikke skal betale vore Varer for dyrt? Det forekommer mig, at der er en Bestemmelse i den Retning. Jeg tillader mig for at være helt sikker i min Sag at spørge, om dette ikke er rigtigt. Det forekommer mig, at der er en Bestemmelse, holdt i Almindelighed maaske, der siger, at hvis England skulde forlange for høje Priser af os, højere, end vi skal betale for Varer fra anden Side, saa kunde vi bare komme, saa kunde man tale om Sagerne. Det forekommer mig ogsaa at være refereret for mig, at Tyskland siger noget i samme Retning. Alle vil jo i vore Dage gerne sælge. Jeg tror, at adskillige vil have Interesse i at faa dette